

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Superior de Justicia de Cataluña
(Španělsko) dne 2. srpna 2016 – Carolina Minayo Luque v. Quitxalla Stars, S.L., a Fondo de Garantia Salarial**

(Věc C-432/16)

(2016/C 410/02)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Účastníci původního řízení

Žalobkyně a odvolatelka: Carolina Minayo Luque

Žalovaní a odpůrci: Quitxalla Stars, S.L., a Fondo de Garantia Salarial

Předběžné otázky

- 1) Musí se čl. 10 odst. 1 směrnice 92/85/EHS⁽¹⁾ vykládat v tom smyslu, že situace, kdy nastanou „výjimečn[é] případ [y] nesouvisějící[...] s jejich stavem, které jsou dovoleny podle vnitrostátních právních předpisů nebo zvyklostí“, se jakožto výjimka ze zákazu výpovědi dané těhotným zaměstnankyním považuje za splněnou již při pouhém zjištění, že nastaly objektivní důvody hospodářské, technické, organizační nebo výrobní povahy ve smyslu čl. 51 odst. 1 Estatuto de los Trabajadores (zákoníku práce), na který odkazuje čl. 52 písm. c) zákoníku práce?
- 2) Musí být v případě objektivního individuálního propuštění z hospodářských, technických, organizačních nebo výrobních důvodů požadováno, aby pro účely posouzení existence výjimečných případů odůvodňujících výpovědi dané těhotným zaměstnankyním, zaměstnankyním krátce po porodu nebo kojícím zaměstnankyním ve smyslu čl. 10 odst. 1 směrnice 92/85/EHS nebylo možné přearať dotčenou zaměstnankyni na jiné pracovní místo, nebo aby neexistovali jiní zaměstnanci na srovnatelném pracovním místě, kteří by mohli být dotčeni, nebo postačuje, aby byly prokázány ekonomické, technické a výrobní důvody týkající se jejího pracovního místa?
- 3) Je taková právní úprava, jako je španělská právní úprava, která provádí do vnitrostátního právního řádu zákaz výpovědi dané těhotným zaměstnankyním, zaměstnankyním krátce po porodu nebo kojícím zaměstnankyním stanovený v čl. 10 odst. 1 směrnice 92/85/EHS, takovým způsobem, že zaručuje neplatnost výpovědi dané těmto zaměstnankyním v případě, že nebyly prokázány důvody ospravedlňující tuto výpověď (nápravná ochrana), avšak nestanoví zákaz výpovědi (preventivní ochrana), v souladu s výše uvedeným ustanovením?
- 4) Je taková vnitrostátní právní úprava, jako je španělská právní úprava, která nestanoví, že v případě objektivního individuálního propuštění z hospodářských, technických, organizačních nebo výrobních důvodů mají těhotné zaměstnankyně, zaměstnankyně krátce po porodu nebo kojící zaměstnankyně přednostní právo na setrvání v podniku, v souladu s čl. 10 odst. 1 směrnice 92/85/EHS?

- 5) Je vnitrostátní právní úprava, podle níž se takové oznámení o výpovědi, jako je oznámení dotčené v projednávané věci, v němž není žádná zmínka o existenci výjimečného případu ani o kritériích odůvodňujících výběr dané zaměstnankyně navzdory jejímu těhotenství, považuje za dostatečné, v souladu s čl. 10 odst. 2 směrnice 92/85/EHS?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 92/85/EHS ze dne 19. října 1992 o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví při práci těhotných zaměstnankyň a zaměstnankyň krátce po porodu nebo kojících zaměstnankyň (desátá směrnice ve smyslu čl. 16 odst. 1 směrnice 89/391/EHS) (Úř. věst. 1992, L 348, s. 1; Zvl. vyd. 05/02, s. 110).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte suprema di cassazione (Itálie) dne 3. srpna 2016 – Bayerische Motoren Werke AG v. Acacia Srl

(Věc C-433/16)

(2016/C 410/03)

Jednací jazyk: itaština

Předkládající soud

Corte suprema di cassazione

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Bayerische Motoren Werke AG

Odpůrkyně: Acacia Srl

Předběžné otázky

- 1) Lze na základě článku 24 nařízení č. 44/2001 podání námítky příslušnosti vnitrostátního soudu, který zahájil řízení, provedené na začátku řízení, ale podpůrně k jiným předběžným námítkám procesní povahy, nicméně před položením otázek ve věci samé, vykládat jako souhlas s příslušností soudu či nikoli?
- 2) Musí být nedostatek ustanovení o alternativní pravomoci soudů v čl. 82 odst. 4 nařízení č. 6/2002 pokud jde o řízení ve věci negativní určovací žaloby, a to ve vztahu k pravomoci soudu podle bydliště žalovaného podle čl. 82 odst. 1 téhož nařízení, vykládán v tom smyslu, že to znamená přiznání výlučné pravomoci v těchto případech?
- 3) Je pro účely rozhodnutí o otázce uvedené v [předchozím] bodě třeba zohlednit výklad ustanovení o výlučné pravomoci podle nařízení č. 44/2001, zejména ustanovení článku 22, v němž jsou stanoveny případy takové pravomoci, mimo jiné ve věcech týkajících se zápisu nebo neplatnosti patentů, ochranných známek a průmyslových vzorů, ale nikoli řízení ve věci negativní určovací žaloby, jakož i ustanovení článku 24, v němž se stanoví možnost souhlasu žalovaného s pravomocí jiného soudu, není-li soud jednoho členského státu příslušný již podle jiných ustanovení tohoto nařízení, s následným stanovením pravomoci soudu, u kterého žalobce zahájil řízení?
- 4) Má přístup vyjádřený v rozsudku Soudního dvora ze dne 25. října 2012 ve věci C-133/11 o použitelnosti čl. 5 bodu 3 nařízení č. 44/2001 obecnou a absolutní povahou vztahující se na každou negativní určovací žalobu, včetně určení, že nedochází k porušení v oblasti průmyslových vzorů Společenství, a tudíž má v projednávané věci pravomoc soud podle článku 81 nařízení č. 6/2002 nebo soud uvedený v čl. 5 bodě 3 nařízení č. 44/2001, anebo je to ponecháno na žalobci, aby zvolil jednu nebo druhou z možných jurisdikcí?
- 5) Mohou být v případě, že jsou žaloby týkající se zneužití dominantního postavení a nekalé soutěže podány v rámci sporu ve věci průmyslových vzorů, se kterým souvisí, protože jejich kladné vyřízení předpokládá nejprve vyhovění negativní určovací žalobě, projednány společně s negativní určovací žalobou před stejným soudem v souladu s extenzivním výkladem čl. 28 odst. 3 nařízení č. 44/2001?